

Dimecres 3 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 4,1-20): En aquell temps, Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac (...). Ell els ensenyava moltes coses en paràboles. Tot instruint-los deia: «Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar. Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, cremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels. Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit. Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit (...)».

La paràbola del sembrador: una pàgina autobiogràfica de Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesús s'adreça a la gentada amb la cèlebre paràbola del sembrador. És una pàgina "autobiogràfica", perquè reflecteix l'experiència mateixa del Crist, de la seva predicació: Ell s'identifica amb el sembrador, que escampa la bona llavor de la Paraula de Déu, i percep els diversos efectes que se n'obté, segons el tipus d'acolliment reservat a l'anunci.

Per a parlar de la salvació, s'evoca aquí l'experiència que cada any es renova en el món agrícola: una sembra que va acompanyada de llàgrimes, perquè hom llença allò que encara podria esdevenir pa, tot exposant-se a una espera plena d'incerteses. El pagès treballa, prepara el terreny, llença la llavor, però no sap on caurà aquesta llavor, ni si els ocells se la menjaran, si consolidarà, si arrelarà, si reeixirà a ser espiga...

—Escampar la llavor és un gest de confiança i d'esperança: any rere any, el pagès

repeteix el seu gest i llença la llavor. Jesucrist coneixia bé aquesta experiència i parlava d'ella als seus.